

ніе отъ Търновскый-атъ представитель, ясно са види че народоопплеменность-та покарваше връхъ.

Като са отдалечи своеволно отъ Собраніе-то Търновскый-атъ представитель, послѣдоваха много безумѣстны поступки противоканонически и противохристіански отъ страна на Българи-тѣ священни лица въ Цариградъ, и вънъ по епархіи-тѣ, и много и различни дѣйствія са направиха при Высока-та Порта, между тѣмъ възбуняваха и Българскый-атъ невиненъ народъ противъ Церква-та, на които сама-та и единственна цѣль бѣ народоопплеменность-та. Велика-та Церква като гледаше сички-тѣ тѣя со сердечна жалость и като искаше да воспрѣ тѣченіе-то на зло-то, издаде единъ сиггелійскій актъ патріаршески и соборни, по време-то на всесвятѣйшый-атъ вселенски патріархъ Іоакима, който актъ са подтверди съ царскый ферманъ и съдържаваще 15 члена, и чрезъ който актъ довольно и прилично са удовлетворяваше първый-атъ доводъ за избираніе на архіереи-тѣ въ български-тѣ епархіи, и задоволяваше духовни-тѣ нужды. Но този актъ на Церква-та, който бѣше много ползвателенъ и който напълно оздравяваше управленіе-то и истински-тѣ духовни интереси на български-тѣ епархіи, са отблъсна заедно съ царскый-атъ ферманъ отъ предводители-тѣ на буна-та, и така надѣжды-тѣ на Церква-та са осуетиха за голѣма жалость.

Послѣ нѣколко врѣмя са проводиха отъ царско-то правителство, като отъ страна на български-тѣ представители, слѣдующи-тѣ осемъ точки: